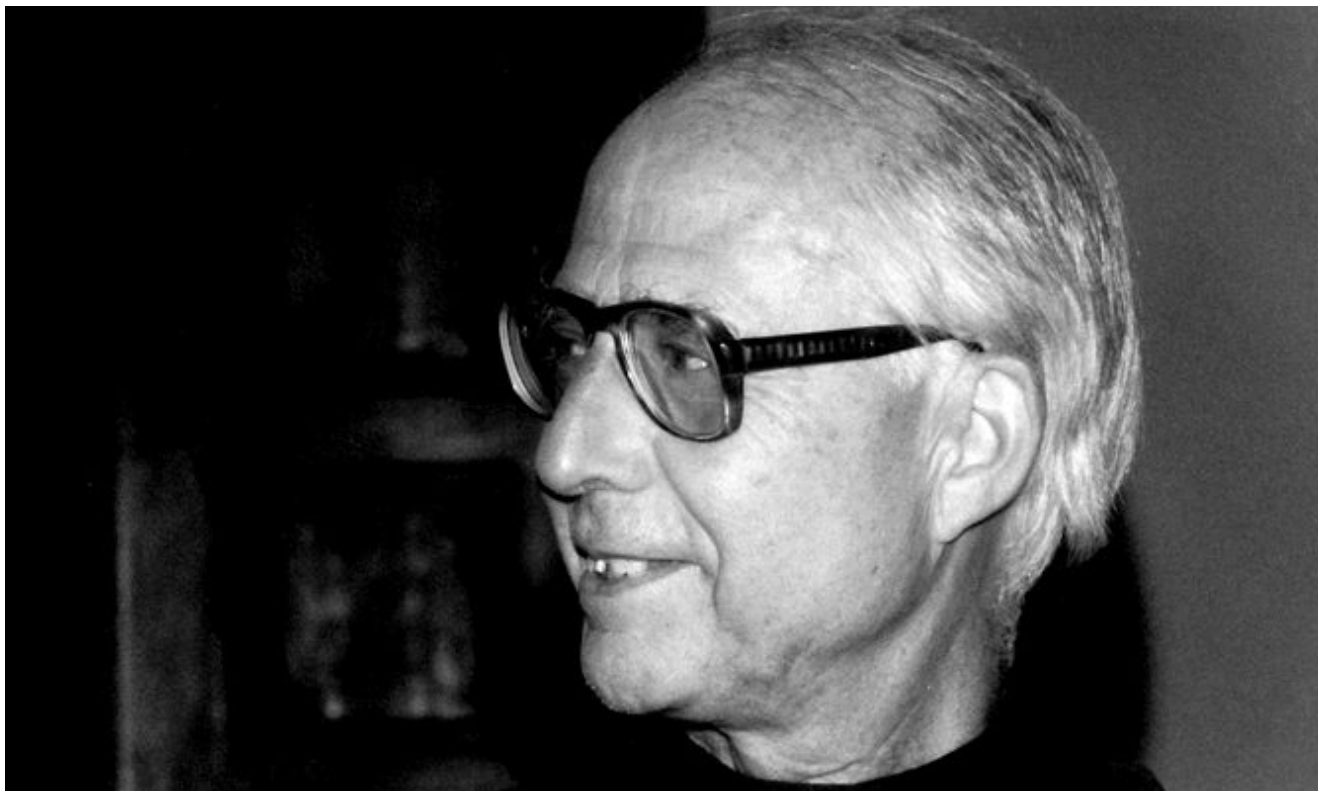

El Palau de la Música Catalana acull l'homenatge al pare Ireneu Segarra en el centenari del seu naixement

El pare Ireneu Segarra

El diumenge 19 de novembre (17 h), el Palau de la Música Catalana acollirà un concert coral d'homenatge al pare Ireneu Segarra amb motiu del centenari del seu naixement. Amb aquest concert, promogut per la Unió d'Antics Escolans de Montserrat en col·laboració amb la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, el Palau de la Música se suma al reconeixement de qui va ser director de l'Escolania de Montserrat durant 45 anys, tot un referent de la pedagogia musical i mestre d'un gran nombre de músics catalans reconeguts a nivell nacional i internacional.

La iniciativa d'aquest homenatge va néixer d'una conversa entre Albert Colomer i Daniel Mestre, antics escolans, que van creure necessari un acte per reivindicar la figura i el llegat del pare Ireneu Segarra en el centenari del seu naixement. El concert, multitudinari quant a participació, coincideix justament amb el dotzè aniversari de la seva mort. El P. Ireneu Segarra va rebre l'any 1986 la Creu de Sant Jordi i va posicionar l'Escolania de Montserrat a nivell internacional, amb gires arreu del món i gravacions discogràfiques. En paraules del P. Sergi d'Assís: *"Ell no hauria volgut aquest homenatge, però li agradaria veure'ns a tots junts"*.

Nascut l'any 1917 en el si d'una família sense antecedents musicals, el P. Ireneu Segarra va ser molt més que un monjo de Montserrat, ja que va esdevenir un referent com a músic, mestre i pedagog. L'any 1927 va entrar a l'Escolania i, ja a la seva maduresa, definia la seva naturalesa musical com *"un do de Déu"*. Efectivament, el seu llegat musical és present

encara a la vida musical catalana. En paraules de Salvador Mas, *“el P. Ireneu no era un esportista de la direcció. Ell escoltava harmònicament, no mètricament, per això els seus tempos actualment ens semblen molt dilatats, perquè deixava respirar el so”*. Mas destaca també *“la importància que donava al so i al color de la veu. El que més destaca dels enregistraments de l’Escolania als anys cinquanta del segle passat és la riquesa del so de l’Escolania i la naturalitat de la respiració, el fraseig i l’expressió. Una característica pròpia d’un monjo contemplatiu, que troba en la música el reflex d’una transcendència. El P. Ireneu ho posseïa de forma innata”*.

Conegut també per la seva important faceta com a pedagog, el P. Ireneu va estar treballant durant vint anys en un mètode pedagògic per a l’aprenentatge musical, que moltes escoles han aplicat al llarg dels anys i que encara és vigent. Convençut que la música obre horitzons, molts deixebles seus han fet carrera musical gràcies al seu mestratge i exemple. El director català Francesc Prat ho confirma: *“El P. Ireneu Segarra ha influït en la manera de fer música, però sobretot, de ser músic”*.

Foto de família amb alguns dels assistents a la roda de premsa de presentació del concert, el dia 9 de novembre al Palau de la Música Catalana. D’esquerra a dreta: Joan Oller, Xavier Solà, Ulrike Haller, Salvador Mas, Mariona Carulla, P. Sergi d’Assís, Manel Valdivieso, Francesc Prat, Joan Sebastià Martí i Albert Trepap

L’acte d’homenatge reuneix moltíssims músics, des d’antics escolans que han fet carrera musical com a directors d’orquestra: Josep Pons, Salvador Mas, Francesc Prat, Manel Valdivieso, Jordi Casals, Lluís Vilamajó, Lluís Vila, Daniel Mestre, Alfred Cañamero, passant per músics com els organistes Joan Casals, Vicenç Prunés, Joan Seguí i Arnau Farré; pianistes com Joan Rubinat, Jordi Armengol i Miquel Villalba; cantants com la soprano Elena Copons, Ulrike Haller, Cristina Segura, Roger Padullés o Xavier Mendoza, i formacions com la mateixa Escolania de Montserrat, diverses corals infantils de Catalunya i les Illes Balears que segueixen l’estela del P. Ireneu Segarra, així com el grup La Caravaggia i el cor i l’orquestra d’Antics Escolans de Montserrat, una formació creada pel propi P. Ireneu. Tanmateix no hi són tots. Músics com Jordi Casas, Josep-Ramon Olivé, Joaquim Piqué no hi podran participar degut als seus compromisos professionals en aquella mateixa data.

El programa de concert mostrarà les diverses facetes del P. Ireneu Segarra: com a monjo, compositor i director. A més d’algunes de les seves composicions també es podran escoltar obres del P. Àngel Rodamilans, Pau Casals, Tomás Luis de Victoria, P. Joan Cererols, P. Antoni Soler, J. S. Bach, P. Anselm Ferrer, Franz Schubert, Adrià Barbosa i Bernat Vivancos.

El P. Ireneu Segarra (Ivars d’Urgell, 30 de setembre de 1917-Montserrat, 19 de novembre de 2005) va dirigir l’Escolania de Montserrat durant més de quatre dècades, va deixar un llegat immens i va donar a aquesta institució el gran prestigi internacional de què gaudeix gràcies a una gran quantitat d’enregistraments i de gires arreu del món. Músic compromès amb la recuperació del ric patrimoni musical montserratí i català, i amb els nous llenguatges contemporanis, també va exercir la pedagogia no només a l’Escolania sinó en moltes altres escoles de música del país que s’han beneficiat del seu mètode docent i de les seves cançons per a infants.

Per la seva banda, la Unió d’Antics Escolans de Montserrat es va fundar el dia 15 d’abril de 1913 amb la finalitat de mantenir el contacte entre antics alumnes de l’Escolania i també amb el monestir de Montserrat. Periòdicament s’organitzen a Montserrat trobades anuals

d'exalumnes i un aplec general obert a tothom.

El concert corresponent al Cicle Coral Orfeó Català, que coincideix amb el mateix dia del decés del P. Ireneu Segarra ara fa dotze anys, s'emetrà a través de les televisions de la Xarxa de Comunicació Local al vespre, en acabar el concert. També serà enregistrat per Catalunya Música.